

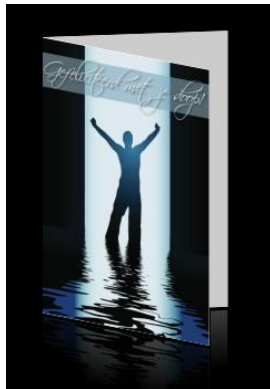
17 oktober 2021 – doopdienst Aron de Mooij

LEEF IN VRIJHEID

Bijbellezing: Galaten 5, vers 1 en 13 t/m 25

Vrijheid is, denk ik, zo ongeveer het belangrijkste voor een gemiddelde Nederlander. Laten wij daarom voor al de vrijheden die wij hebben dankbaar zijn! Maar Paulus doet er in Galaten 5 nog een schepje bovenop: of je nu bijzonder vrij voelt, of eigenlijk toch niet... hoeveel vrijheden we ook in de samenleving hebben en wat je allemaal voor mogelijkheden hebt enzovoort, , **weet dat jij nog veel meer vrij bent dan je denkt.** Je bent echt zo *ontzettend* vrij als je gelooft, als je christen bent! Vandaag is de boodschap van de preek dus *dat je nog veel meer vrij bent dan je misschien voor mogelijk houdt... en dat je daar vooral zuinig op moet zijn.*

En als je dat nu met de doop verbindt hè, dan wordt de doop misschien nog meer bijzonder. Vaak – zo is mijn ervaring – wordt de doop als iets moois beleefd door de doopouders, maar ook als iets heel lastigs, want ja: je belooft nogal wat, voordat je kindje wordt gedoopt... en kan je dat allemaal wel waarmaken? Maar weet je wat jullie taak als doopouders is? En wat de taak van de andere gemeenteleden richting Aron is? Het is jullie taak om Aron te vertellen hoe vrij hij mag zijn En het is jullie verantwoordelijkheid om die vrijheid voor te leven, om daarin een goed voorbeeld te zijn. Vier als gezin samen met Aron de vrijheid die je in het geloof hebt ontvangen. Dat is de betekenis van de doop. En dat ga ik nu uitleggen.

Ik vind dit wel een heel mooi iets om uit te leggen, want vaak wordt geloof – en vooral de kerk ook - gezien als iets wat je vrijheid vooral beperkt. Vandaag valt er een heel ander licht op het geloof: *je bent veel vrijer dan je denkt*, zo zegt Paulus vandaag tegen je. Echt: je bent vrij!, zo is zijn boodschap. En leef dat uit!

Wat bedoelt Paulus? Nou, als je Paulus een beetje kent, dan zou het geen verrassing voor je zijn: het heeft alles te maken met de Heere Jezus. Alles draait om de Heere Jezus.

Paulus was, voordat hij christen werd, een Farizeeër. Dat weet je misschien wel. Nu, over Farizeeërs kan je heel veel negatiefs over zeggen – het waren mensen die ontzettend letten op het goed onderhouden van de Wet van God en ze hadden daar allemaal extra regeltjes bij bedacht – maar ze waren in ieder geval wel dag en nacht bezig met te leven voor God. Ook Paulus. Dag en nacht bezig met zijn geloof en het leven volgens Gods Wet. Want, zo geloofden de Farizeeërs: als men als volk, het volk Israël, zuiver zal zijn en heilig... als men al het onreine en verkeerde weg zal hebben gedaan en helemaal tot Gods eer zal leven..., dan zal Gods Koninkrijk komen. Dan zal God Zelf terugkomen, dan zal God verschijnen! *Daarom* waren ze zo druk met wetjes, met heilig leven. En alles wat onzuiver en slecht was, werd daarom door hen uitgeroeid. Daarom was Paulus als Farizeeër eerst ook bezig om de christenen te vervolgen. Want die christenen vormden een geweldige blokkade met dat rare verhaal over een dode en tegelijkertijd opgestane Messias, zo zou het joodse volk nooit zuiver kunnen zijn voor God en zo kon God, zo kon Gods Koninkrijk natuurlijk nooit komen..., weg ermee!

Maar toen kwam op een bepaald moment voor Paulus de wereld op de kop te staan. Werkelijk alles kwam op de kop te staan! Want die redding, die toekomst van God, waar Paulus en de andere Farizeeërs zo naar uitkeken en waar zij zich op voorbereidden met al hun wetsbetrachting en zuiveringswerkzaamheden..., *die toekomst was al gekomen!* God zal er niets straks aankomen om Zijn volk bij Zich te roepen, als het volk er klaar voor was, gezuiverd en gelovig en al..., nee, God was al gekomen! Ja..., God was in die Jezus Die Paulus zo had

verafschuwd, in Jezus was God Zelf gekomen! Toen Paulus druk met zijn zuiverende werk bezig was, onderweg naar Damascus, kreeg hij Jezus Zelf te zien en maakte Jezus hem bekend dat de redding al volbracht was. *Jezus* was werkelijk de van God gezonden Redder, Gods Zoon, gestorven en opgestaan. Dus...: God was al in Zijn Zoon tot Zijn volk, tot de wereld was gekomen. Gods Koninkrijk was al aangebroken doordat Jezus was gekomen. Dus al die voorbereidende werkzaamheden van de Farizeeërs, al dat houden aan de wetten van God om zo Gods komst voor te bereiden, dat was niet meer nodig! God had alles al volbracht voor ons... door Jezus, doordat Jezus voor ons is gestorven en opgestaan. ... Paulus was eerst nog zo druk met wetten, met zuiveren... en nu kwam hij tot het besef: Jezus heeft al alles volbracht. Er is al een nieuw begin gekomen. De zonden zijn al vergeven. De straf is al gedragen. De duivel en alle kwade machten zijn al verslagen. De deur van de hemel is al geopend. Er is al een weg naar het eeuwige leven, Jezus is de Weg, de Waarheid en het Leven.

Kan je er iets van voorstellen wat dit allemaal betekende voor Paulus, maar wat dit ook voor jou en mij betekent? Kan je iets van die vrijheid voorstellen, die Paulus toen ging voelen? Ik noem een aantal dingen en ik hoop dat je er iets bij kan voorstellen hoe dit alles je vrijmaakt:

Als echt de straf voor alle zonden is gedragen door Jezus, dan hoef je dus nooit meer bang te zijn dat God je zal straffen. Daar ben je dus vrij van... Ja, nog meer: als echt alle zonden vergeven mogen zijn, dan staat er dus helemaal niets tussen God en jou in: dan wil God als een liefdevolle Vader – zo klonk het in het doopformulier – jou met open armen ontvangen en jou voor altijd vasthouden. Dat is wat...! Daar kan geen enkele liefde of vriendschap

tegenop. Dit is nog veel mooiere en grootsere en diepere liefde dan wat je ooit hebt gekend! Wat een vrijheid en liefde! En als Jezus echt een nieuw begin heeft gemaakt..., dan mag jij dus ook altijd opnieuw beginnen. Dan is het verleden dus echt verleden. Alles wat mis is gegaan in je leven. Alle vreemde bochten die je maakt. Alle schrammen die je hebt opgelopen. Alle foute dingen die je hebt gedaan, of die jou zijn overkomen: 'Ik wil elke dag nieuw met jou beginnen', zegt God. Dat laat het doopwater zien: een nieuw begin. Schoon. Je mag vrij worden van je verleden en steeds weer opnieuw mogen beginnen met God. Niets kan dat nieuwe begin nog kapot maken. Want Jezus heeft een definitief nieuw begin gemaakt.

En nog wat: alles waar wij bang voor zijn, alle dingen waar je tegenop ziet, waar je je zorgen over maakt..., zelfs de dood die jij en ik allemaal vroeg of laat een keer zullen tegemoet gaan..., ook daar mag je vrij van zijn, want: Jezus heeft overwonnen! Hij is machtiger dan alles wat jouw leven ingewikkeld, pijnlijk, angstig of kwetsbaar maakt.

Maar ook – ik ga even door hoor: alle eisen waar je aan moet voldoen – Aron zal het later ook wel tegenkomen, denk ik: je moet zelfstandig zijn..., je moet zelf er een leuk leven van maken..., je moet goed overkomen..., je moet een interessante baan zien te krijgen..., je moet er niet al te weird uitzien..., je moet interessante bezigheden hebben..., je moet... Pff... *Bij God hoef je helemaal niets! Je bent vrij!* Je hoeft je niet leuk, interessant, aardig voor te doen... Je hoeft niet te presteren, de lat te halen..., 'Weet je hoe ik als Farizeeër bezig was om de lat te halen, om te presteren, om het met mijzelf goed voor elkaar te hebben?' Het is allemaal drek, modder, zegt Paulus in een andere brief. Ik ben diep in de modder gezakt met mijzelf en alles wat ik dacht te moeten, maar Jezus heeft mij eruit gehaald... en helemaal schoon gemaakt... Ik hoef niet te presteren. Ik hoef niet aan eisen te voldoen. Ik hoef niet te kunnen. Ik hoef mijn verleden niet weg te poetsen. Ik hoef mijn zwakke plekken niet te verbergen. En als ik dat in mijn dagelijks leven wel zou moeten, dit weet ik: God maakt vrij. Ik ben vrij. Zo vrij als ik maar zijn kan. Door Jezus. Wat een vrijheid heeft Paulus door Jezus ontvangen!

Even tussendoor en dan kijk ik ook vooral naar de ouders, de doopouders die zojuist de doopbelofte hebben afgelegd, maar de andere ouders en ook de andere volwassen gemeenteleden: wat denkt u? Zou het zichtbaar zijn dat wij uit die vrijheid leven, waar Paulus het over heeft? Zien onze kinderen en jongeren aan ons iets van die vrijheid die Christus Jezus ons geeft? Of zien onze kinderen vooral een vader of een moeder die aan allerlei eisen moet voldoen, die goed over wil komen, die nooit zijn of haar fouten kan laten zien... Zien de jongeren een vader of moeder die alles moet zien te bereiken en te hebben in dit leven... Zien onze jongeren in de kerk alleen alle eisen waaraan zij moeten voldoen en al de dingen waar niet over valt te discussiëren? Of zien onze kinderen en ook de mensen buiten de kerk juist hoe geweldig vrij wij mogen zijn door Christus? Wat zou dat aanstekelijk werken in deze maatschappij waarin wij schreeuwen om vrijheid, denk je ook niet? Wat zou dat een mooie missionaire kans zijn. Galaten 5, vers 1: *sta dan vast in de vrijheid waarmee Christus ons heeft vrijgemaakt! - en laat u niet opnieuw een slavenjuk opleggen.*

Nu even die laatste woorden: 'houd die vrijheid vast en... en laat u niet opnieuw een slavenjuk opleggen.' Paulus wil zijn lezers op het hart drukken dat zij echt vrij zijn – vrijer dan men ooit kan beseffen – maar wees dan alsjeblieft ook zuinig op die vrijheid, zo zegt Paulus vervolgens. Zorg ervoor dat je die vrijheid niet kwijtraakt! Want vrijheid is heel kwetsbaar en kan je zomaar verliezen. Dat dreigde te gebeuren in de gemeente van Galatië, waar Paulus die brief aan schreef. Zij waren vrij door de Heere Jezus..., maar nu waren er toch weer mensen opgestaan die vertelden dat zij toch aan bepaalde eisen moesten voldoen. Men moest besneden worden. En bepaalde wetten onderhouden. Want ja, dat had het Joodse volk eeuwenlang moeten doen. Toch weer aan bepaalde voorwaarden moeten voldoen. Toch weer jezelf bepaalde eisen opleggen. Wat een valkuil kan dat soms zijn hè dat je altijd maar denkt dat je aan voorwaarden, aan bepaalde eisen moet voldoen bij God of bij anderen. Wat is leven uit genade, uit de genade van God toch ontzettend lastig soms... Maar Paulus waarschuwt ook nog voor een andere manier waarop je je vrijheid zou kunnen verliezen. Die verlangens diep in je. Die verlangens, die wil, die gedachten die uit jezelf voortkomen. Zal je daar ook voor oppassen? Waar moet je dan aan denken? Nu, Paulus somt een heel rijtje op, allerlei losse dingen: ontucht, zedeloosheid, jaloezie en woede, flink doorzakken. Er zijn nog allerlei andere verslavingen en slechte neigingen te noemen. Maar soms zijn het ook heel gewone, heel natuurlijke dingen die je vervolgens zo in beslag nemen dat je je vrijheid kunt verliezen en je jezelf aan de afgoden overlevert. Menselijke gevoelens die je meenemen, waardoor je onzuivere gedachten of fantasieën krijgt. Maar ook heel iets anders: hoge cijfers halen of een betere baan bereiken, of nog een extra certificaat of diploma is niet verkeerd, maar wat is het jammer als je slaaf wordt van je eigen streverigheid. Zo hoeft het niet van God hoor! Of egoïsme. Rivaliteit, zo noemde Paulus ook. Ja, je moet wel voor jezelf opkomen in deze maatschappij, maar in deze maatschappij gaat het wel heel erg veel om 'ik denk', 'ik wil', 'ik bepaal zelf' enzovoort. Wij leven in zo'n vrij land, maar we zijn vaak zo verslaafd aan onszelf... Je kunt dus van zoveel dingen slaaf zijn of slaaf worden. Zal je ervoor oppassen? Je vrijheid niet verliezen? Zie je wat voor jou valkuilen zijn? ... Paulus vertelt erbij dat het een blijvende strijd is. Je bent er nooit mee klaar: je houdt altijd die strijd tussen – zoals Paulus het noemt - het vlees en de Geest, tussen Gods Geest en je eigen verlangens en begeerten. Of je nu 15 bent of 85. Het verandert wel wat..., maar de duivel is er steeds op bedacht om je slaaf te maken, om je die geweldige mooie vrijheid te benemen.

Hoe kan je er dan voor vechten om die vrijheid niet te verliezen, om te blijven staan in die vrijheid, zoals Paulus dat noemt? Nu, hij vertelt daarover twee dingen en daar sluit ik mee af. Paulus zegt eerst (vers 14): 'misbruik die vrijheid niet

om je eigen verlangens te bevredigen, maar dien elkaar in de liefde.' De tegenstanders van Paulus zagen het al voor zich: 'je bent vrij, je bent helemaal vrij!, zeg je? Maar Paulus, met zo'n boodschap weet je toch dat er ellende van komt? Dat is toch een uitnodiging om alles te gaan doen wat verboden is?' Nee, zegt Paulus. Echte vrijheid heeft alles te maken met *liefde*. Want als je echt vrij bent, dan zal liefde het resultaat zijn. Dat is het doel van je vrijheid. Als je vrijheid daaruit bestaat dat je alleen maar leuke dingen doet, dat je alleen maar aan jezelf denkt en dat je ten koste van anderen en van de hele wereld jezelf verrijkt en vermaakt..., ben je dan echt vrij? Ik denk het niet. Dan ben je blijkbaar verslaafd aan jezelf. Slaaf van je verlangens. Nee, vrijheid en liefde horen bij elkaar en hebben elkaar nodig. Als je echt vrij bent, dan kan je zelfs voor elkaar de minste zijn. Dan kan je jezelf opofferen. Want je bent geen slaaf meer van je zelf, van je verlangens en wat dan ook. Dien elkaar door de liefde, zegt Paulus. Je hebt die vrijheid van God gekregen met het doel om elkaar lief te hebben, om liefde te geven in deze wereld.

Ik denk daarom dat Paulus in onze samenleving wat moe zou zijn geworden van al dat geroep om 'vrijheid dit' en 'recht op dat' en het 'ik mag toch zelf bepalen dat' en 'iedereen moet voor zichzelf weten wat hij of zij'... Ik ben bang dat Paulus zal concluderen: maar jullie zijn helemaal niet vrij. Jullie zitten gewoon bijzonder vast aan je eigen mening, je eigen ego, je eigen verlangens... Echte vrijheid is gevuld met liefde. Dus als jij of ik weinig liefde uitstraalt..., ben je dan wel echt vrij hè?

Nou, dat is één: echte vrijheid heeft als doel om liefde aan anderen te geven. En het tweede wat Paulus aangeeft om je vrijheid vooral niet te verliezen, is dit (vers 16): 'laat je leiden door de Geest, dan ben je niet gericht op je eigen begeerten.' Wat moet je doen? Je laten leiden door de Heilige Geest, zegt Paulus. Nou, dat vind ik een prachtige zin, een prachtige afsluiter, maar hoe doe je dat, 'je laten leiden door de Geest'? Denk eens aan een zaklamp: Als je naar die zaklamp blijft kijken, dan zie alleen een lamp. En als je ook nog in de lamp blijft kijken, dan zie je na een tijdje niets meer. Naar de lamp kijken, is niet de bedoeling. Maar als je je laat leiden door die lamp, waar die op is gericht, als je meekijkt met de lichtstraal van de lamp..., dan gaat het goed. Zo is het ook met de Heilige Geest. 'Laat je leiden door de Heilige Geest', volg de lichtstraal van de Geest. En wat denk je? Waar zou de Heilige Geest je naar laten kijken? Waar staat in de Bijbel het volle licht op? ... Op de Heere Jezus. 'Laat je leiden door de Geest', dat betekent volgens mij: laat je steeds weer brengen en terugbrengen bij Jezus. Want dankzij Jezus heb jij je echte vrijheid ontvangen: Gods liefde. Gods aanvaarding. Maar ook: Gods overwinning op alle machten en kracht, alle angsten, zorgen, zelfs de dood. Je bent vrij, helemaal vrij, dankzij Jezus.

En Jezus is ook het voorbeeld van echte vrijheid. Hij had alle macht, Hij kon alles, volkomen vrij was Hij... en juist daarom diende Hij ons als een knecht, waste Hij als een slaaf de voeten van Zijn leerlingen. Hij was zo vrij van alle menselijke hoogmoed en eer dat Hij Zich zo klein kon maken voor een ander.

Laat je leiden door de Geest. De Heilige Geest helpt je om steeds weer je te focussen op Jezus. Daar is je echte vrijheid te vinden. Daar is je voorbeeld te vinden. En daarom ging het in de doop ook helemaal over Jezus: sterven en opstaan met Hem.

Beste doopouders, ik sluit met jullie af. Jullie hebben vandaag een taak op je genomen richting Aron. En de gemeente deelt ook in die taak, zij hebben ook ja gezegd. Wat moeten jullie gaan doen? Genieten van je vrijheid. Aron laten genieten van de vrijheid. De vrijheid van het geloof. Bevrijd. Gered. Geliefd. In Christus mogen wij vrij zijn. Vrij om liefde te geven. Geniet van je vrijheid! En geef het door.